

[Hauch.]

1929 til 1935, udgør det 27 pCt. for Landmændene, medens der var en Stigning for andre Skatteydere paa ikke mindre end 10 pCt., og for samtlige Skatteydere, taget under eet, en Stigning paa 5 pCt. Ser vi dernæst paa Formueansættelserne, blev Landmændenes Formue nøjagtig halveret i 10-Aaret 1925—35, samtidig med at Formuerne uden for Landbrugserhvervet steg med 9 pCt. Tallene for de sidste 6 Aar viser 32 pCt.s Nedgang i Landmændenes Formuer og en Stigning paa 6 pCt. uden for Landbrugserhvervet. Den 50 pCt.s Nedgang, der er sket i Landmændenes Formuer i 10-Aaret 1925—35, er jo i nogen Grad paa Papiret. Jeg ønsker netop her at gøre opmærksom paa, hvor meget dette drejer sig om. Ejendomsskyldvurderingerne og Ansættelserne af Besætning og Inventar viser tilsammen en Nedgang paa 20 pCt., hvorefter den reelle Tilbagegang bliver 30 pCt., hvilket meget vel stemmer med, at Landbrugsgælden er vokset med 100 Mill. Kr. om Aaret. Det har den for Resten gjort siden 1909, idet Gælden da var 1,4 Milliarder Kroner, i 1926 var den 3,1 Milliarder Kroner, og nu i 1937 er den vokset til 4,1 Milliarder Kroner; men dertil er det at sige, at Laanoptagelse i Landbrugets Udviklingstid, i den Periode, hvor der er Fremgang og Opgang, tjener et fornuftigt Formaal, hvad der ikke kan siges om den Gældsforøgelse, der i de senere Aar er kommet til som Følge af manglende Forrentningsevne inden for Landbruget.

En af de Ting, Landbrugserhvervet gennem lange Tider med fuld Ret kunde pege paa, er den fremmede Valutas Aflevering til en Tvangskurs, der intet som helst havde med de reelle Værdier at gøre.

Det maa staa alle klart, at den nuværende Tingenes Tilstand ikke kan fortsætte. Man kan vel regne ud, hvad det vil føre til. Og hvad har vi saa at gøre i en Situation som denne?

Ja, for det første maa vel Landets Handelspolitik stedse tilrettelægges efter de Krav, der stilles, for at Danmarks Udførsel kan komme ind paa Afsætningsmarkederne, og vi maa sørge for, at der under ingen Omstændighed finder en Beskæring Sted af Eksportmulighederne. Jeg ønsker at sige her, at en Beskæftigelsespolitik opbygget paa Importrestriktioner maa afvises som en landsskadelig og fordærlig Fremgangsmaade. Landbruget vil aldrig blive træt af at fremholde dette berettigede Krav, berettiget ikke alene for

Landbrugets Vedkommende, men for hele Samfundets Økonomi.

Før det andet maa man indrømme Landbruget Lettelser i Ejendomsbeskatningen saavel som i andre offentlige Byrder hvilende paa Landbrugsejendommene, og dette Krav maa Landbruget rejse med al den Styrke, det formaar.

For det tredje maa den økonomiske Politik tilrettelægges saadan, at et lavere Renteniveau hidføres, i Stedet for den Politik, som i mange Aar har været ført, hvor man stadig kravlede op med Renten.

Her er i faa Ord det Program, der burde arbejdes efter, dersom Landbruget ikke skal synke ned i Armod, saa at det taber sin Produktionsevne og sin Købekraft. Der maa vel komme en Dag, hvor Befolkningens Flertal indser dette. Den nuværende Regering, de nuværende Magthavere burde se det, burde forstaa det og burde handle derefter, men i saa Henseende lover det, der skete i Rigsdagen sidste Fredag, jo ikke særlig godt. Man fastlagde ved denne Lejlighed diktatorisk Vilkaarene med Hensyn til Arbejdets Aflønning paa et Omraade, hvor Erhvervet umiddelbart forud selv havde afvist de stillede Krav, og det vil Trods for, at man kunde have samlet praktisk talt hele Rigsdagen om en retslig Voldgiftsavgørelse i dette Spørgsmaal. Jeg ønsker at sige her, fordi jeg synes, man skal vide det, at en Fortsættelse af denne Fremgangsmaade vil øge Samlingen i Landbruget til en Protest, som ikke lader sig afvise, og Frugterne af en saadan Politik fra Regeringens Side, fra Magthaverne i dette Land, vil efter min bedste Overbevisning blive bitre. Derfor tillader jeg mig at gøre opmærksom paa dem i Tide.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Vedtagelse.

Jefsen Christensen: Naar jeg har bedt om Ordet ved Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling her i Tinget, er det foranlediget ved en Tale, der i Gaar blev holdt af det ærede Medlem af det andet høje Ting, Pastor Schmidt, vedrørende visse sønderjyske Spørgsmaal.

Jeg ser i Dag til min Beklagelse, vil jeg have Lov til at sige, Overskrifter i Aviserne herinde af en efter min Mening alt for sensationel Karakter i Forbindelse med den Tale, som Pastor Schmidt holdt.